

РЕШЕНИЕ

№ 8095

гр. София, 18.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Петя Стоилова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **9323** по описа за **2013** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба, подадена от Е. А. М. от [населено място], [жк], [жилищен адрес] против Решение от 24.07.2013 г. по н.а.х.д. № 4537/2013 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 110^{-ти} състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 27972/06.06.2012 г. на началника АНД, отдел Пътна Полиция - СДВР, с което на основание чл. 315, ал. 1, т. 1 от Кодекса за застраховането /КЗ/ на жалбоподателката Е. А. М. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 400 лева, за нарушение на чл. 315, ал. 1, пред. 2 от КЗ. Касаторът моли да бъде отменено обжалваното решение, поради невъзможност да заплати наложената глоба в размер на 400 лв., тъй като е инвалид и пенсията, която получава в размер на 123,25 лв. надвишава повече от три пъти наложената глоба. Не излага касационни основания за отмяна на обжалваното решение. Иска оспореното решение да бъде отменено и вместо него да се постанови друго, с което да се отмени НП.

В съдебно заседание касаторът редовно призован не се явява и не се представлява.

Ответникът по касация - СДВР-ОПП не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура – прокурор Костов, изразява становище за основателност на жалбата, моли решението на СРС да бъде отменено.

Административен съд София град, IV касационен състав, като обсъди доводите на страните и извърши преценка на валидността, допустимостта и правилността на обжалваното решение, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, във връзка с чл.63 от ЗАНН и от надлежна страна.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС е приел, че в съдебното производство безспорно е доказано, че е извършено вмененото на жалбоподателката нарушение, а именно, че на 24.05.2012г. около 12,15 часа касаторката е управлявала лек автомобил „Ш.“ с държавен рег. [рег.номер на МПС] , собственост на С. С. Р. по П. шосе, с посока на движение при излизане от [населено място], когато на КПП – В. била спряна за проверка, при която било установено, че същата е без сключена задължителна застраховка „гражданска отговорност“, актуална към момента на проверката. Приел е, че за така установеното нарушение ѝ е наложена законосъобразно предвидената в закона санкция на нейния минимум. Установил е, че при съставяне на АУАН и НП не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. За да направи този извод, първоинстанционният съд е събрал всички предвидени в закона доказателства, включително гласни – разпит на свидетеля Й. – актосъставител.

Съгласно чл. 218, ал. 2 от АПК при осъществяване на касационен контрол по отношение на решенията на районните съдилища по ЗАНН касационната инстанция следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието с материалния закон. Не са налице основания, обуславящи недопустимост и нищожност на обжалваното решение. Съдът намира, че обжалваното решение е правилно и законосъобразно, поставено при правилно приложение на материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл. 315, ал. 1, т. 1 КЗ се наказва с глоба от 400 до 600 лева: „Лице, което не изпълни задължението си да сключи задължителна застраховка по чл. 249, т. 1 или 2 КЗ или което управлява моторно превозно средство, във връзка с чието притежаване и използване няма сключен и действащ договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите“. Видно от цитираната разпоредба, санкцията по чл. 315, ал. 1, т. 1 КЗ се налага не само и единствено на лица, които не са изпълнили задължението си да сключат договор за задължителна застраховка, в конкретния случай „Гражданска отговорност“, но и на лица, които управляват МПС, за което няма сключена и действаща задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. В конкретния казус, вмененото на жалбоподателката нарушение е по втората хипотеза на чл. 315, ал. 1 от КЗ, а именно, че е управлявал МПС, за което няма сключена валидна и действаща застраховка „Гражданска отговорност“. Това обстоятелство не се оспорва от жалбоподателката М., а също така се установява и от извършена проверка в публичния регистър за сключени застраховки „Гражданска отговорност“ към Гаранционния фонд. Във връзка с изложеното настоящият състав намира, че по делото безспорно е доказано и извършено вмененото на наказаното лице нарушение, а именно че е управлявала МПС, за което няма сключен и действал договор за застраховка „Гражданска отговорност“, което изпълва състава на нарушението по чл. 315 ал. 1 т. 1.

Доколкото съставомерното деяние по чл. 315, ал. 1, т. 1 КЗ е въобще липсата на сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ или управляването на МПС, във връзка с чието притежание и използване няма действаща застраховка

„Гражданска отговорност”, а от събраните по делото доказателства се установява, че в конкретния случай към момента на установяване на нарушението 24.05.2012г., 12,15 часа действително няма действаща застраховка „Гражданска отговорност”, настоящият състав намира, че жалбоподателката е извършила вмененото ѝ нарушение.

Отговорността на касаторката за извършеното нарушение е ангажира след проведено административнонаказателно производство, в което не са допуснати съществени нарушения на установените със ЗАНН процесуални правила. Като е достигнал до същия правен извод, въззивният съд е постановил правилно и законосъобразно решение, което, при липса на касационни основания за отмяната му, следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 24.07.2013 г. по НАХД № 4537/2013г., постановено от Софийски районен съд, НК, 110^{-ти} състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 27972/06.06.2012г. на началника АНД отдел Пътна Полиция - СДВР, с което на основание чл. 315, ал. 1, т. 1 КЗ на жалбоподателката Е. А. М. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 400 лева, за нарушение на чл. 315, ал. 1, пред. 2 от КЗ.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.